

живота си! За-Бога! има ли нѣчто похубаво отъ да си помысли чловѣкъ такъвъ честитѣ майкѣ?! Любовь, честность и грыжя за дѣтца-та, то сѣ истинскы-ты добродѣтели на единѣ женѣ. А както всяка извршена длѣжностъ ся наплаща, така и всяка забуравена длѣжностъ ся наказва. Ни една майка не може да си гляда на нехайство длѣжности-ты, които ѝ сѣ отрядены, а да си не стори пакость сама на себе, безъ да казвамы за пакостътѣ, что прави на дѣте-то си; съ единѣ думѣ трѣбува, а и много е нужно майка-та сама да подая, стига само да ѝ ся може.

Зачатіе-то, трудность-та, рожба-та и доеніето сѣ четыре брѣнки на единѣ веригѣ, четыре нѣчта ягко споены въ найлично-то врѣмѧ на женскій животъ. Не чини и не быва да ся извади ни една отъ тыя брѣнки, та да ся распокожеса оная верижка. Мѣсячно-то теченіе или женско-то врѣмѧ, което готови и нагажда женско-то тѣло за зачатіе, прѣстая чтомъ зache жена-та. Естество-то мноши кръвътѣ за хранѣ на дѣте-то и то расте у маткѣ-тѣ. Чтомъ роди жена-та, кръвъ-та ся повръща пакъ камъ грѣды-ты, за дѣто прѣди много мѣсяцы ѝ е былъ проправенъ пѣть, та тамъ тя ся прѣправя на млѣко. Това прѣправяне обыкновено е придумано отъ студъ и горящинѣ, та докарва така нареченѣ-тѣ тряскѣ отъ млѣко, за които, по послѣднѧ има да кажемъ. А грѣды-ты сега трѣбува да си връшатъ работѣ-тѣ. Млѣчины-ты имъ жлѣги сега връшатъ главнѣ-тѣ работѣ; ти сѣ тѣсно связани съ маткѣ-тѣ така, что то, колкото повече ти работатъ, толкова по малко има да работи матка-та, и така тя добыва повече врѣме за да си отпочи-